

[Bernhard Baunsgaard.]

Må jeg så skarpt påtale, at ministeren skulle tro, at jeg taler om selskaber, fordi jeg siger direktører. Jeg taler om et firma, og det kan meget vel være ejet af kvinden. Fordi manden er direktør, er det urimeligt, at konen ikke skulle kunne godkendes som kontordame, hvis hun udfører en kontordames arbejde og får løn som kontordame. Hvis firmaet må lukke, og der bliver tale om arbejdsløshedsunderstøttelse, så diskrimineres der mod hende på den allergroveste måde. Vi har åbnet mulighed for, at hun kan arbejdsløshedsforsikre sig, vi har åbnet mulighed for, at hun kan få dagpenge under sygdom og hvis hun skal føde, men ministeren vil fastholde, at hun ikke skal have udbetalt en rimelig arbejdsløshedsunderstøttelse eller rimelige dagpenge efter dette forslag.

Må jeg så sige, når ministeren stadig væk tror, at dette drejer sig om landbrugssektoren, at landbrugssektoren har vi i det store og hele klaret med begrebet medhjælpende ægtefælle. Herregud, hr. minister, det drejer sig om noget så almindeligt som bagerkone. Hvis to unge mennesker bestemmer sig for at oprette et bageri, og så længe de bare ikke er så letsindige at gifte sig, de kan godt gå i seng med hinanden, de kan godt få børn sammen, så kunne ministeren ikke drømme om at forfølge dem på skatteområdet. Så snart de får papir på deres ægteskab, så er ministeren der. Jeg kan ikke se, det er spor værre at kontrollere det, fordi de får papir på deres ægteskab, når man i ingen andre forhold, uanset hvor mange børn de får sammen, finder på at forfølge dem skattepolitisk. Jeg må sige, det er et meget dårligt forslag.

Jeg agter at komme med et ændringsforslag om behandlingen af den medhjælpende ægtefælle, så han ligestilles. Jeg vil være helt sikker på, at dette forslag kan komme til fuld behandling i folketinget, så jeg vil overveje, om det er nødvendigt at fremsætte et selvstændigt forslag, eller om det kan tages som ændringsforslag.

Aksel Pedersen (V):

Hr. Bernhard Baunsgaard var til sidst inde på det, jeg vil sige, nemlig at vi jo er langt fra en ligestilling mellem dem i ægteskabet og dem, som er uden for ægteskabet. Vi kan bare tage hele fordelingen af indkomsterne imellem de mennesker, som er medhjælpende ægtefæller. Jeg synes, vi springer over dér på en måde,

som er ganske ubrugelig. Vi har, som hr. Bernhard Baunsgaard nævnte, bageren, vi har doktoren, vi har dyrlægen, vi har en masse erhvervsforhold, hvor konen udfører et meget stort stykke arbejde, men ingen muligheder har for at blive betragtet som selvstændig person rent skattemæssigt.

Ministeren sagde, at vedrørende princippet ikke at gøre forskel på køn, var vi meget langt fremme. Ja men hvorfor skal vi så gøre forskel på mennesker, når vi ikke skal gøre forskel på køn? Er man gift, så er man en anden slags person, end hvis man er ugift. Venstre vil i det mindste meget hellere arbejde henimod at betragte mennesker som enkeltpersoner både skattemæssigt og på anden måde, så vi kan give den værdighed til et menneske, enten man er i ægteskabet eller uden for ægteskabet. Det må blive vort mål, det vil vi også betragte dette forslag ud fra, og derfor finder også vi forslaget for dårligt.

Stetter (KF):

Ministeren sagde, at regeringen har overvejet muligheden for fuldstændig særbeskatning. Jeg forstod, at regeringen var kommet til det resultat, at man ikke turde foreslå denne særbeskatning, fordi man derved ville åbne for muligheden for omplacering af formue og dermed altså også af formueafkast i ægteskabet.

Jeg tror, at ministeren og regeringen overvurderer virkningerne. Jeg tror, at langt de fleste ægtefæller vil tage helt naturligt på denne side af sagen. Desuden kan det jo allerede gøres for skatteydere, der lever papirløst, og det er den problemstilling, som jeg håber, at man efterhånden i regeringen kan se, man bliver nødsaget til at finde en løsning på. Jeg tror i øvrigt, at befolkningen accepterer, at man skattemæssigt deler fællesformuen i ægteskabet på samme måde, som den skal deles ved en eventuel skilsmisse.

Er ministeren slet ikke betænkelig ved at komme med et forslag, som jo reelt ikke ændrer på den samlede skat, som ægtefæller skal betale efter de gældende regler? Jeg forstår det altså ikke, for på et eller andet tidspunkt vil ægtefællerne jo meget hurtigt konstatere, at samlet skal de betale stort set det samme i skat efter de foreslåede regler som efter de gældende.

Så siger ministeren, at splittingsystemet giver administration. Det er rigtigt. Ministerens forslag giver administration, uden at der reelt sker